

til at ske 2 Gange daglig, aflaste Togene Syd paa og vilde kunne forkorte Rejsen til Aalborg 3 à 4 Timer.

Der er ganske vist nogle, der mener, at naar vi Nord paa har saa stærk Interesse for Kalundborg-Ruten, skulde det være som en Slags Gengældelse mod Det forenede Dampskibs-Selskab, der for nogle Aar siden tog vore Frikort fra os. Det skal det ikke være fra min Side. Jeg skal villigt indrømme, at jeg mener, at den Ordning, der fremkom i sin Tid, var uværdig for Rigsdagen, idet de Embedsmænd, som deltog i Forhandlingerne, selv sørgede for at beholde deres Frikort, medens Rigsdagsmændenes Frikort faldt bort. Men det faar være sin Sag. Hvad det drejer sig om for Statsbanerne i denne Forbindelse, er, at man kommer til at optræde paa en saadan Maade, at man kan konkurrere med Automobiltrafikken, der findes dér.

Og det kan lade sig gøre; og til Husværelse for den højtærede Minister ønsker jeg, inden jeg slutter, at gøre opmærksom paa, hvorledes det kan ske. Jeg har den Ære at sidde i Bestyrelsen for en af de Baner, der i sin Tid var sørgelig berømt i Danmark, nemlig Randers—Hadsund-Banen. Den havde den Ejendommelighed, at Svellerne laa paa langs, og det var godt i sin Tid, for Toget havde en vis Ævne til at køre ved Siden af Skinnerne, og saa var det godt, at Svellerne laa paa langs. Banen blev ombygget med Statens Hjælp, men vi maatte ligesom andre Privatbaner køre med et ret betydeligt Underskud. Jeg kan oplyse, at i Fjor var Underskuddet 32 000 Kr. Vi kørte da kun med faa Tog; men fra 1. April i Aar har vi moderniseret vor Drift og sat nye Motorvogne ind og forøget Togenes Antal. Medens vi i Fjor kørte med 10 Tog daglig, kører vi nu med 16; og jeg kan give den glædelige Oplysning, at medens vi i de første 5 Maaneder i Fjor havde et Underskud af 12 000 Kr., har vi i de tilsvarende 5 Maaneder i Aar haft et Overskud paa 16 000 Kr. Det er en Forbedring af Status paa 28 000 Kr. i knap et halvt Aar.

Jeg tror, at hvis man skal have Haab om at komme det Underskud, som baade Privatbaner og Statsbaner i høj Grad lider under, til Livs, er der kun den Vej, at man søger at modernisere Driften og køre med hurtigere Tog og køre tidt. Netop derfor, for at den højtærede Minister kan faa saa gode Resultater som muligt, ønsker jeg, at den højtærede Minister sørger for, at Kalundborg-Ruten bliver

saadan, at vi Nord paa kan benytte den i størst muligt Omfang.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg haaber, at de faa og forholdsvis billige Ønsker, jeg her har fremsat, maa blive imødekommet af de højtærede Ministre.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Første Næstformand (Pinstrup): Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 11. April 1925 om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer, der udsætter Retssikkerheden for Fare,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Forhandlingen om Finanslovsforslaget genoptoges.

Jens Jensen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Trafikminister for den Imødekommenhed, der fra Ministeriets og Statsbanernes Side er vist Privatbanerne — og da særlig Kolding—Trolldhede-Banen — med Hensyn til Kravet om Nedsættelse af de Afgifter, Banerne nu maa yde for at have Tilslutning til Statsbanerne. Jeg vil gerne samtidig tillade mig at bede den højtærede Trafikminister fremdeles have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og tage under alvorlig Overvejelse, om det ikke var rigtigst under de nuværende daarlige Forhold for Privatbanerne ganske at ophæve disse Tilslutningsafgifter. De fleste Privatbaner kæmper nemlig en haard Kamp for Tilværelsen, og om det ikke just kan være Statens Pligt at hjælpe en Privatbane, var det dog maaske Overvejelse værd, om det ikke ogsaa i det lange Løb vilde være i